

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდამეთორმეტე ნომერი

წინასწარმეტყველების გახსნა: დანიელის ბოლო ექვსი მუხლის სამმაგი გამოყენება და მესამე ანგელოზის მზარდი ნათელი

Jeff Pippenger

2024-02-25

მილერიტულ მოძრაობაში ცოდნის ზრდა იხსნა ბეჭდებისაგან და იგი უმთავრესად, თუმცა არა მხოლოდ, შეერთებულ შტატებში აღიარებულ პროტესტანტებს სცდიდა. სარდისი, ეკლესია, რომელიც პაპური უზენაესობის წყვდიადიდან გამოდიოდა, მიჰყავდათ სახარების უფრო სრული შემეცნებისკენ, რომელიც უნდა გაცხადებულიყო, როდესაც ზეციერი საწმიდარი ზეცაში გაიხსნებოდა. მესამე ანგელოზის მოძრაობაში ცოდნის ზრდა 2001 წლის 11 სექტემბერს იხსნა ბეჭდებისაგან და მან მთელ მსოფლიოში ლაოდიკიური ადვენტიზმი გამოსცადა. ამ მიზეზით, ჭეშმარიტებას, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლში და რომელიც ცოდნის ზრდის წყაროა, ლაოდიკიურმა ადვენტიზმმა წინააღმდეგობა გაუწია.

ჭეშმარიტ საძირკველზე (1 კორინთელთა 3:10, 11) მშენებელთა მცირე ერთგული ნაშთი დაბნეული და შეფერხებული იყო, რადგან ცრუ მოძღვრების ნაწერეები საქმეს აბრკოლებდა. ნეემიას დღეებში იერუსალიმის გალავანზე მშენებელთა მსგავსად, ზოგნი მზად იყვნენ ეთქვათ: „ტვირთმზიდველთა ძალა დაეცა, ნაწერევი კი ბევრია; ამიტომ ვეღარ ვაშენებთ.“ ნეემია 4:10. დევნის, მზაკვრობის, ურჯულოების და ყოველი სხვა დაბრკოლების წინააღმდეგ განუწყვეტელი ბრძოლისაგან დაქანცულნი, რომელთაც სატანა მათ წინსვლის შესაფერხებლად იგონებდა, ზოგი, ვინც ერთგული მშენებელი იყო, გულგატეხილი შეიქნა; და მშვიდობისა და თავიანთი ქონებისა და სიცოცხლის უსაფრთხოების გულისათვის, მათ ჭეშმარიტ საძირკველს ზურგი აქციეს. სხვებმა კი, მტრების წინააღმდეგობით შეუშინებლად, უშიშრად განაცხადეს: „ნუ გეშინიათ მათი; გაიხსენეთ უფალი, დიდი და საშინელი“ (მუხლი 14); და შეუდგნენ საქმეს, თითოეული თავის მახვილით წელზე შემორტყმული. ეფესელთა 6:17.

„სიძულვილისა და ჭეშმარიტებისადმი წინააღმდეგობის იგივე სულმა ყველა საუკუნეში შთააგონა ღვთის მტრები, და იგივე სიფხიზლე და ერთგულება მოეთხოვებოდათ მის მსახურთაც. ქრისტეს სიტყვები პირველი მოწაფეებისადმი ვრცელდება მის მიმდევრებზე ჟამთა აღსასრულამდე: „რასაც თქვენ გეუბნებით, ყველას ვეუბნები: იფხიზლეთ.“ მარკ. 13:37.“ დიადი ბრძოლა, 56.

დანიელის უკანასკნელი ექვსი მუხლის უწყების წარმოდგენა დაიწყო ლაოდიკიური ადვენტიზმის თვითმხარდამჭერი მსახურებების გარემოში და შემდგომში, დროის სვლასთან ერთად, დაუპირისპირდა ლაოდიკიური ადვენტიზმის ცნობილ თეოლოგებს (განსწავლულებს). იარაღებმა, რომლებიც ამ უწყების დისკრედიტაციის

მცდელობისთვის იქნა გამოყენებული, უცვლელად წარმოშვა იმ მუხლების უფრო დიდი ნათელი და სიცხადე, რომლებიც განხილვისა და თავდასხმის საგანი იყო. ამ თავდასხმებმა საბოლოოდ მიიყვანა წინასწარმეტყველურ გაგებებამდე, რომლებიც ადრე არ ყოფილა ამოცნობილი, მაგრამ შემდეგ დადგინდა და აღმოჩნდა, რომ ისინი მესამე ანგელოზის მზარდი ნათლის ნაწილი იყო.

მილერიტები ბიბლიური წინასწარმეტყველების მხოლოდ ოთხ სამეფოს ცნობდნენ, მაგრამ 1844 წლის შემდეგ მალევე გაიგეს, რომ შეერთებული შტატები გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწიერი მხეცი იყო, და ამ გაგებამ ცხადყო, რომ პაპობა მხოლოდ რომის სამეფოს ნაწილი კი არ იყო, არამედ იგი სინამდვილეში ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფო იყო.

„დიდი წითელი გველეშაპის, ავაზას მსგავსი მხეცისა და კრავისმაგვარი რქების მქონე მხეცის სიმბოლოებით წარმოდგენილ იქნა ის მიწიერი ხელისუფლებანი, რომლებიც განსაკუთრებით ჩაერთვებოდნენ ღვთის რჯულის გათელვასა და მისი ხალხის დევნაში. ეს ბრძოლა გრძელდება ჟამთა აღსასრულამდე. ღვთის ხალხი, წმიდა დედაკაცითა და მისი შვილებით სიმბოლურად აღნიშნული, წარმოდგენილი იყო როგორც მეტად მცირერიცხოვანი უმცირესობა. უკანასკნელ დღეებში მხოლოდ ნატამალი ჯერ კიდევ არსებობდა. მათ შესახებ იოანე ამბობს, რომ ისინი არიან „რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებს და აქვთ იესო ქრისტეს მოწმობა.“

„წარმართობის მეშვეობით, ხოლო შემდეგ პაპობის მეშვეობით, სატანა მრავალი საუკუნის განმავლობაში ავლენდა თავის ძალას, რათა დედამიწიდან აღეგავა ღვთის ერთგული მოწმეები. წარმართებსაც და პაპისტებსაც ერთი და იგივე გველეშაპის სული ამოძრავებდათ. ისინი მხოლოდ იმით განსხვავდებოდნენ, რომ პაპობა, რომელიც ღმერთის მსახურების მოჩვენებით გამოდიოდა, უფრო საშიში და სასტიკი მტერი იყო. რომანიზმის საშუალებით სატანამ მსოფლიო ტყვედ ჩაიგდო. ღვთის სახელით წოდებული ეკლესია ამ ცთომილების რიგებში იქნა ჩათრეული, და ათას წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ღვთის ხალხი იტანჯებოდა გველეშაპის რისხვის ქვეშ. ხოლო როდესაც პაპობა, ძალაწართმეული, იძულებული გახდა, დევნა შეეწყვიტა, იოანემ იხილა ახალი ძალა, რომელიც ამოდიოდა, რათა გველეშაპის ხმას გამოძახილით შეხმიანებოდა და გაეგრძელებინა იგივე სასტიკი და მკრეხელური საქმე. ეს ძალა, უკანასკნელი, რომელსაც განზრახული ჰქონდა ებრძოლა ეკლესიისა და ღვთის კანონის წინააღმდეგ, სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით.“

„მაგრამ წინასწარმეტყველური ფანქრის მკაცრი მონახაზი ამ მშვიდობიან სურათში ცვლილებას ავლენს. კრავი-მსგავსი რქების მქონე მხეცი დრაკონის ხმით ლაპარაკობს და „მის წინაშე მოქმედებს პირველი მხეცის მთელ ძალაუფლებას.“ წინასწარმეტყველება აცხადებს, რომ იგი ეტყვის დედამიწის მცხოვრებთ, რათა გააკეთონ მხეცის ხატება, და რომ „აიძულებს ყველას, მცირესაც და დიდსაც, მდიდარსაც და ღარიბსაც, თავისუფალსაც და მონასაც, მიიღონ ნიშანი თავიანთ მარჯვენა ხელზე ან თავიანთ შუბლზე; და რომ ვერავინ იყიდოს და ვერ გაყიდოს, თუ არა იმან, ვისაც აქვს ნიშანი, ან მხეცის სახელი, ან მისი სახელის რიცხვი.“ ამგვარად პროტესტანტიზმი პაპობის კვალს მიჰყვება.“ Signs of the Times, November

როდესაც დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლი იხსნა, აღიარებულ იქნა, რომ ამ ექვს მუხლში წარმოდგენილი მთელი თანმიმდევრობა ეხებოდა იმ სამი ძალის ურთიერთქმედებას, რომლებიც დამ უაითმა ახლახან განსაზღვრა როგორც „წარმართობა“, „პაპობა“ და „პროტესტანტიზმი“. მტერი ამტკიცებდა, რომ ორმოცდამეერთე მუხლის „დიდებული ქვეყანა“ იყო ან პროტესტანტიზმის, ან მეშვიდე დღის ადვენტიტთა ეკლესიის სიმბოლო, მაგრამ „დიდებული ქვეყანა“ არის შეერთებული შტატები, და ორმოცდამეერთე მუხლში ჩრდილოეთის მეფე (პაპობა) იპყრობს შეერთებულ შტატებს მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ის სატანური შეცდომა, რომელიც „დიდებულ ქვეყანას“ შეერთებული შტატების გარდა სხვა რამედ ასახელებს, განზრახულია იმისთვის, რომ მამაკაცებმა და ქალებმა ვერ შეიცნონ, რომ 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ მომდევნო წინასწარმეტყველური მოვლენა, დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლში წარმოდგენილ პერიოდში, არის მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონი.

მეშვიდე დღის ადვენტიტთათვის ეს იმას ნიშნავს, რომ ორმოცდამეერთე მუხლი მიუთითებს ღვთის ეკლესიისთვის მადლის ჟამის დახურვაზე, და უკანასკნელი რამ, რის მოსმენაც ლაოდისკური ადვენტიზმს სურს, არის ის, რომ მათი გამოცდის ჟამი დასასრულისკენ მიიწევს! უფალმა მსჯელობა მიიყვანა იმ წერტილამდე, სადაც აღიარებულ იქნა, რომ როდესაც წარმართულმა რომმა მსოფლიოზე კონტროლი მოიპოვა აქტიუმი ბრძოლაში ძვ. წ. 31 წელს, მას ჯერ უნდა დაემარცხებინა სამი გეოგრაფიული ძალა, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის მერვე თავში.

და ერთ-ერთი მათგანისაგან გამოვიდა მცირე რქა, რომელიც მეტად განდიდდა სამხრეთისკენ, აღმოსავლეთისკენ და მშვენიერი ქვეყნისკენ. დანიელი 8:9.

დადგენილი ფაქტი იყო, რომ „სამხრეთი“, „აღმოსავლეთი“ და „სასიამოვნო ქვეყანა“ აღნიშნავდა იმ სამ გეოგრაფიულ მხარეს, რომლებზეც წარმართულმა რომმა დაამყარა თავისი ბატონობა, როდესაც იგი ავიდა დედამიწის ტახტზე, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეოთხე სამეფო. ამ ფაქტთან ერთად ისიც იყო, რომ პაპის რომსაც უნდა დაედგია სამი გეოგრაფიული ძალა, როდესაც იგი ავიდა დედამიწის ტახტზე, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფო, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის წიგნის მეშვიდე თავში.

მე ვაკვირდებოდი იმ რქებს, და აჰა, მათ შორის ამოვიდა კიდევ ერთი მცირე რქა, რომლის წინაშეც სამი პირველი რქა ფესვებითურთ იქნა ამოძირკველი; და აჰა, ამ რქაში იყო თვალები, ადამიანის თვალთა მსგავსი, და პირი, რომელიც დიდ სიტყვებს ლაპარაკობდა. დანიელი 7:8.

ორმოცდამეერთე მუხლის „დიდებულ ქვეყანაზე“ გამართული დავისას უფალმა გამოავლინა, რომ წინასწარმეტყველებაში რომის სამი გამოვლინება არსებობდა. წარმართული რომი, რომელსაც მოჰყვა საპაპო რომი, და შემდეგ იყო უკანასკნელი დღეების რომი, რომელსაც ჩვენ „თანამედროვე რომს“ ვუწოდებდით. წინასწარმეტყველების ორ მყარ და დამკვიდრებულ ჭეშმარიტებაზე დაყრდნობით —

პირველი ის, რომ ღმერთი არასოდეს იცვლება, და მეორე ის, რომ ჭეშმარიტება ორი მოწმის მოწმობით მტკიცდება — ჩვენ ყოველგვარი მერყეობის გარეშე დავასკვნეთ, რომ დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლში ჩრდილოეთის მეფისთვის არსებული სამი დაბრკოლება აუცილებლად სამ თანამედროვე გეოგრაფიულ ძალას უნდა წარმოადგენდეს.

იესო ქრისტე იგივეა გუშინაც, დღესაც და უკუნისამდე. ებრაელთა 13:8.

თქვენს სჯულშიც წერია, რომ ორი კაცის მოწმობა ჭეშმარიტია. იოანე 8:17.

ეს აღიარება დაადასტურა იმას, რაც ჩვენ უკვე დასკვნად გვქონდა მიღებული, რადგან „დიდებულ ქვეყანას“ ჩვენ გეოგრაფიულ ძალაუფლებად (ამერიკის შეერთებულ შტატებად) ვაიგივებდით და უარყოფდით უგუნურ აზრს, თითქოს იგი ეკლესიას წარმოადგენდეს, რომელიც სულიერი ძალაუფლებაა. ეს პოზიცია ჩვენ ჩამოვაცალიბეთ იმ რწმენის საფუძველზე, რომელიც მუდამ დასტურდებოდა, რომ ღვთის სიტყვაში შემთხვევითობა არ არსებობს. მრავალი მოწმის საფუძველზე ნათელია, რომ უკანასკნელ დღეებში ღვთის ეკლესია არის მთა.

და იქნება უკანასკნელ დღეებში, რომ უფლის სახლის მთა დამკვიდრდება მთების მწვერვალზე და ამაღლება ბორცვებზე მაღლა; და ყველა ერი მისკენ მოედინება. და მრავალი ხალხი წავა და იტყვის: მოდიო, ავიდეთ უფლის მთაზე, იაკობის ღმერთის სახლში; და ის გვასწავლის თავის გზებს, და ჩვენ ვივლით მის ბილიკებზე; რადგან სიონიდან გამოვა რჯული, და უფლის სიტყვა — იერუსალიმიდან. ესაია 2:2, 3.

ისინი, ვინც ამტკიცებდნენ, რომ „დიდებული ქვეყანა“ ეკლესიაა, და უმეტეს შემთხვევაში ამტკიცებდნენ, რომ ეს მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიაა, ასე იქცეოდნენ იმიტომ, რომ დანიელი ამ ქვეყანას „დიდებულად“ მოიხსენიებს, და მათი ზედაპირული მსჯელობა იმ დასკვნამდე მიდიოდა, რომ რადგან ორმოცდამეხუთე მუხლში მოხსენიებული „დიდებული წმიდა მთა“ უეჭველად ღვთის უკანასკნელი დღეების ეკლესიაა, მაშასადამე „დიდებული ქვეყანაც“ ეკლესია უნდა იყოს. ბოლოს და ბოლოს, ორივე შეიცავს ზედსართავ სახელს „დიდებული“.

ღმერთის სიტყვაში შეცდომები არ არის; და როდესაც დანიელი სიტყვა „მიწას“ იყენებს სიტყვა „დიდებულთან“ კავშირში, ხოლო ოთხი მუხლით მოგვიანებით სიტყვა „წმიდა მთას“ იყენებს სიტყვა „დიდებულთან“ კავშირში, დანიელი მიზანმიმართულ განსხვავებას აღნიშნავდა მიწასა და მთას შორის. სიტყვასიტყვითი დიდებული მიწა იუდაა, და სწორედ ქალაქ იერუსალიმში იქნა აღმართული ღვთის ტაძარი. იერუსალიმი, ანუ ტაძარი, შეიძლება გაგებულ იქნეს როგორც ღვთის ეკლესია, მაგრამ ტერიტორია, სადაც იერუსალიმი მდებარეობს, იუდას მიწაა. მრავალი ჭეშმარიტება დამკვიდრდა, როდესაც ცოდნა გაიზარდა მესამე ანგელოზის მზარდ ნათელში, მაგრამ ჩვენ აქ მხოლოდ წინასწარმეტყველების საფუძველს ვსახავთ, რომელიც რომის სამ გამოვლინებას განსაზღვრავს.

როდესაც ვაღიარეთ, რომ წარმართული და პაპობრივი რომი წარმოადგენდა ორ მოწმეს, რომლებმაც დაადგინეს თანამედროვე რომის წინასწარმეტყველური მახასიათებლები, ჩვენ ვაღიარეთ განმარტების ერთი პრინციპი, რომელსაც მე ვუწოდებ „წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება“. იყვნენ სხვებიც, რომელთაც გარკვეული წინასწარმეტყველებების სამგზის განმეორების მსგავს იდეებს იყენებდნენ, მაგრამ ის განსაზღვრება, რომლის ცნობიერებამდეც მივედით, არის სწორედ ის განსაზღვრება, რომელსაც დღემდე ვიყენებთ. მნიშვნელოვანია იმის გაგება, რომ წინასწარმეტყველური წესი — წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენებისა, რომელსაც Future for America ასე ხშირად იყენებს — გაცნობიერდა დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსი მუხლის შესახებ მსჯელობის დროს; მაგრამ არანაკლებ მნიშვნელოვანია ისიც, რომ ამ მსჯელობამ მიგვიყვანა პირველ აღიარებამდე, რომ წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება რომს ეხებოდა. მილერიტულ ისტორიაში ერთ-ერთი სადავო საკითხი იყო ის, წარმოადგენდა თუ არა ანტიოქოს ეპიფანე დანიელის ხალხის „მძარცველებს“, თუ „მძარცველები“, როგორც მილერიტებს ესმოდათ, რომი იყო. ამის მნიშვნელობა ის არის, რომ რომი, როგორც დანიელის ხალხის „მძარცველები“, სწორედ ის იყო, ვინც დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში „დაამტკიცებდა ხილვას“.

და იმ ჟამებში მრავალი აღდგება სამხრეთის მეფის წინააღმდეგ; აგრეთვე, შენი ხალხის მძარცველნი აღიმალლებენ თავს ხილვის დასამკვიდრებლად; მაგრამ დაეცემიან. დანიელი 11:14.

პირველად წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენება მაშინ გავიაზრეთ, როცა ის ამოვიცანით იმ ფაქტით, რომ ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში რომის სამი გამოვლინება არსებობს. რომმა დაადგინა მესამე ანგელოზის მზარდი ნათლის ხილვა, ისევე როგორც ეს მილერიტულ ისტორიაში მოხდა. მილერიტულ ისტორიაში სწორედ ის გაგება, რომ წარმართობა და პაპიზმი იყო ის ძალები, რომლებმაც გათელეს საწმიდარი და მხედრობა, იქცა იმ ჭეშმარიტების ჩარჩოდ, რომლის საფუძველზეც მილერმა ააგო თავისი წინასწარმეტყველური გაგებანი „ყველა“. დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვსმა მუხლმა დაადგინა ჭეშმარიტების ჩარჩო, რომლის საფუძველზეც Future for America-მ ააგო თავისი ყველა წინასწარმეტყველური გამოყენება. ეს ჩარჩო არის გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამი გამაპარტახებელი ძალა, რომლებიც მსოფლიოს არმაგედონისაკენ მიჰყავთ.

ეს ჩარჩო ეფუძნება იმის აღიარებას, რომ წარმართული რომი, რომელსაც მოჰყვა პაპური რომი, წარმოადგენს ორ მოწმეს, რომლებიც ადასტურებენ თანამედროვე რომს, და რომ თანამედროვე რომი არის სულიერიზმის გველეშაპის (გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია), კათოლიციზმის მხეცის (პაპობა) და განდგომილი პროტესტანტიზმის ცრუ წინასწარმეტყველის (ამერიკის შეერთებული შტატები) სამმაგი კავშირი. ეს ჩარჩო არის ის, რასაც ჩვენ წინასწარმეტყველების სამმაგ გამოყენებად ვახასიათებთ. მომდევნო სტატიებში განვიხილავთ წინასწარმეტყველების სხვადასხვა სამმაგ გამოყენებას, რომლებიც აღიარებულია და რომლებიც შეადგენენ სამი ანგელოზის მზარდი ნათლის ჩარჩოს.

განვიხილავთ რომის სამი გამოვლინების სამმაგ გამოყენებას, რომლებიც განსაზღვრავს თანამედროვე რომის პოლიტიკურ და რელიგიურ სტრუქტურას, რომელსაც და უაითმა უწოდა ეკლესიური ხელოვნება და სახელმწიფოებრივი ხელოვნება. ეს სტრუქტურა შეიცნობა იმით, რომ წარმართული რომის წინასწარმეტყველური მახასიათებლები შეერთებულია პაპური რომის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებთან, რათა თანამედროვე რომში განისაზღვროს და დამკვიდრდეს ეს მახასიათებლები.

ჩვენ განვიხილავთ ბაბილონის სამი გამოვლინების სამმაგ გამოყენებას, რომლებიც წარმოდგენილია ნიმროდით, ნაბუქოდონოსორითა და ბელშაცარით, და რომლებიც ავლენენ იმ ცოდვის კაცის ამპარტავნებას, რომელიც ღმერთის ტაძარში ზის და აცხადებს, რომ თვითონ არის ღმერთი; ესაიამ კი იგი განსაზღვრა, როგორც „მედიდური აშური“. პაპური ამპარტავნება, რომელიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების საგანია, შეიცნობა ბაბელის წინასწარმეტყველური ნიშნების ბაბილონის წინასწარმეტყველურ ნიშნებთან შეერთებით, თანამედროვე ბაბილონის ნიშნების ამოსაცნობად და დასადგენად.

ჩვენ განვიხილავთ ელიას სამ გამოვლინებაში არსებული სამმაგი გამოყენების საკითხს, როგორც ეს წარმოდგენილია ელიასა და იოანე ნათლისმცემელში, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში „უდაბნოში მღალადებელი ხმის“ იდენტიფიკაციას ახდენენ. უკანასკნელ დღეებში უდაბნოში მღალადებელი ხმა წარმოადგენს განსაკუთრებულ გუშავს, რომელიც არის მოძრაობა, და მიუთითებს მოძრაობაში არსებულ ორმაგ მოწმეებზე, რომელთაც მსგავსი დასაწყისი და დასასრული აქვთ. ჩვენთვის ცნობილი ხდება, რომ არ შეიძლება არსებობდეს მესამე ანგელოზი პირველისა და მეორის გარეშე; ამიტომ, ერთი თვალსაზრისით, შეუძლებელია პირველი ანგელოზის მოძრაობის მესამე ანგელოზის მოძრაობისაგან გამიჯვნა, და ორივე მოძრაობა წარმოდგენილია გუშავით, რომლის წინასახე ელიასა და იოანე ნათლისმცემელში იყო მოცემული.

„კალმითა და ხმით უნდა გავახმოვანოთ ეს გამოცხადება, ვაჩვენოთ მათი თანმიმდევრობა და იმ წინასწარმეტყველებათა გამოყენება, რომელთაც მივყავართ მესამე ანგელოზის უწყებამდე. პირველი და მეორის გარეშე მესამე ვერ იარსებებს. ეს უწყებანი უნდა მივაწოდოთ წუთისოფელს პუბლიკაციებითა და ქადაგებებით, და წინასწარმეტყველური ისტორიის ხაზზე ვუჩვენოთ ის, რაც იყო, და ის, რაც იქნება.“ Selected Messages, book 2, 105.

ჩვენ განვიხილავთ მესინჯერის სამი გამოვლინების სამმაგ გამოყენებას, რომელიც გზას ამზადებს აღთქმის მესინჯერისთვის, რათა იგი უეცრად მოვიდეს თავის ტაძარში, როგორც ეს წარმოდგენილია იოანე ნათლისმცემლისა და უილიამ მილერის მიერ. საბოლოო გუშავი არის წინასწარმეტყველების საგანი, რომელიც ცნობადია იოანე ნათლისმცემლისა და უილიამ მილერის წინასწარმეტყველური მახასიათებლების გაერთიანებით, რათა განისაზღვროს მალაქიას მესამე თავის საბოლოო აღსრულება.

აჰა, მე მოვავლენ ჩემს მაცნეს, და იგი გამიმზადებს გზას ჩემს წინაშე; და უფალი, რომელსაც ეძებთ, უეცრად მოვა თავის ტაძარში, აღთქმის მაცნე, რომელიც გნებავთ; აჰა, მოვა იგი, ამბობს ლაშქართა უფალი. მალაქია 3:1.

ჩვენ განვიხილავთ ისლამის სამი გამოვლინების სამმაგ გამოყენებას, როგორც ეს წარმოდგენილია ისლამის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებში პირველი და მეორე ვაებისა გამოცხადების მერვე და მეცხრე თავებში, რომლებიც განსაზღვრავს მესამე ვაების ისლამის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, რომელიც გამოცხადების მეათე და მეთერთმეტე თავებშია მითითებული.

ჩვენ ამ საკითხების განხილვას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.

„არავის მისცეთ ნება, რომ თქვენი გონება იყოს თქვენთვის; არავის მისცეთ ნება, რომ თქვენი ფიქრი, თქვენი გამოკვლევა და თქვენი ლოცვა შეასრულოს. ეს არის ის დარიგება, რომელიც დღეს გულთან ახლოს უნდა მივიტანოთ. მრავალ თქვენგანს მტკიცედ სჯერა, რომ ღვთის სამეფოსა და იესო ქრისტეს ძვირფასი საუნჯე იმ ბიბლიაშია, რომელიც თქვენს ხელში გიპყრიათ. თქვენ იცით, რომ არავითარი მიწიერი საუნჯე არ მიიღწევა დაუღალავი ძალისხმევის გარეშე. მაშ, რატომ უნდა ელოდეთ, რომ ღვთის სიტყვის საუნჯეს გაიგებთ, თუ წმინდა წერილებს გულმოდგინედ არ გამოიკვლევთ?“

„ბიბლიის კითხვა შესაფერისი და სწორია; მაგრამ თქვენი მოვალეობა ამით არ მთავრდება; რადგან თქვენ თავად უნდა იკვლიოთ მისი გვერდები. ღმერთის შემეცნება ვერ მიიღება გონებრივი ძალისხმევის გარეშე, სიბრძნისათვის ლოცვის გარეშე, რათა ჭეშმარიტების წმინდა მარცვლისაგან განაცალკეოთ ზზე, რომლითაც ადამიანებმა და სატანამ ჭეშმარიტების მოძღვრებები არასწორად წარმოაჩინეს. სატანა და მისთანა ადამიანური მსახურების ერთობა ცდილობდა, შეცდომის ზზე ჭეშმარიტების ხორბალს შერეოდა. ჩვენ გულმოდგინედ უნდა ვეძებდეთ დაფარულ საუნჯეს და ზეციდან სიბრძნეს ვითხოვდეთ, რათა ადამიანური გამონაგონი ღვთიურ მცნებებს განვაცალკეოთ. სულიწმიდა დაეხმარება მამიებელს იმ დიდსა და ძვირფას ჭეშმარიტებათა პოვნაში, რომლებიც ხსნის გეგმის შესახებ არის. მსურს ყველას გულში ჩავბეჭდოთ ის ფაქტი, რომ წმინდა წერილის ზერელე კითხვა საკმარისი არ არის. ჩვენ უნდა ვიძიოთ, და ეს ნიშნავს ყველაფრის შესრულებას, რასაც ეს სიტყვა მოიცავს. როგორც მაღაროელი გულმოდგინედ იკვლევს მიწას, რათა ოქროს მარღვები აღმოაჩინოს, ასევე თქვენ უნდა იკვლევდეთ ღვთის სიტყვას იმ დაფარული საუნჯისათვის, რომლის დამალვასაც სატანა ასე დიდხანს ცდილობდა ადამიანისაგან. უფალი ამბობს: „ვისაც მისი ნების აღსრულება სურს, იგი შეიცნობს ამ მოძღვრებას.“ იოანე 7:17.“ Fundamentals of Christian Education, 307.